

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 29. juni 2017 af Østre Landsrets 2. afdeling
(landsdommerne Kaspar Linkis, Malou Kragh Halling og Mohammad Ahsan (kst.)).

2. afd. nr. B-1972-16:

A

mod

B

Frederiksberg Rets dom af 28. juli 2016 (BS C-2450/2015) er anket af A
: , med påstand som for byretten om, at B
: skal betale 2.061.667,22 kr. med tillæg af renter fra den 31. december 2014.

B , har påstået stadfæstelse, subsidiært
frifindelse mod betaling af et af landsretten fastsat mindre beløb.

Supplerende sagsfremstilling

Af udateret Opgørelses-/takseringsrapport fra C , som ifølge A er
udarbejdet og tilgået AS , skadessystem i marts eller april 2012, fremgår
følgende vedrørende skadens årsag:

”På dårligt isoleret loftrum på anden sal, hvor der er åbent og uisolert ud til underside af tag, er en gammel støbejerns radiator frostsprængt. Skaden forventes at være sket omkring kl. 0200 om natten og det er vurderet at der er løbet ca. 50 l vand ud i minuttet, hvilket giver ca. 15 m³ varmt vand der er løbet ud i bygningen.”

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaringer af D , E og F

Endvidere er der afgivet forklaring af G

D har supplerende forklaret blandt andet, at det var en standardprocedure, at han skulle informeres, når skadesreserven nåede over 1 mio. kr. Så vidt han husker, var det den første konkrete sag, hvor han tog kontakt til B vedrørende skadebehandlingen. H , der er civiløkonom, havde ansvaret for de danske sager på salgssiden, men H havde ikke noget med skadebehandlingen at gøre. Var der tvivlsspørgsmål vedrørende skadedækningen, skulle han og ikke H kontaktes. H kunne besvare generelle spørgsmål om policens udformning og forståelsen af vilkårene, men ikke spørgsmål vedrørende konkrete skadesager, da han ikke havde fuldmagt hertil. Han kan naturligvis ikke vide, om H alligevel har udtalt sig i en konkret skadesag.

Han læste selskabets danske forsikringsbetingelser for at se, hvorledes frostskaader var dækket, før han sendte mailen til E den 3. maj 2012. Der var samme tematik og opbygning som i de norske forsikringsbetingelser. Svaret fra E var ganske entydigt. Han kontaktede E telefonisk samme dag for at forstå, hvorfor skaden skulle dækkes, og for at høre, hvilken branchestandard der fandt anvendelse i Danmark. Han tror ikke, at E henviste til konkrete forsikringsbetingelser i den forbindelse. Det er ikke usædvanligt, at ikke alle forhold er omtalt i forsikringsbetingelserne. Han havde ikke grund til at betvivle det svar, han fik fra E

Der blev ikke indgået nogen suspensionsaftale med B , hvilket skyldtes, at B havde været deres samarbejdspartner siden 2004 og fortsat var det, og han var derfor af den opfattelse, at B ikke ville påberåbe sig forældelse af hensyn til

samarbejdsrelationen. I havde desuden tilkendegivet dette mundtligt. Han gjorde sig ikke tanker om B'S ansvarsforsikrings-selskabs holdning.

E har supplerende forklaret blandt andet, at han fortsat ikke husker, hvilke bestemmelser i forsikringsbetingelserne han anvendte i forbindelse med sin behandling af skaden i 2012. Han kan i dag ikke genkende forsikringsbetingelserne. Han husker ikke, hvem der havde fortalt ham, at han kunne kontakte H vedrørende skadebehandlingen. Han drøftede konkrete skadesager med H, hvor han spurgte H om forståelsen af forsikringsbetingelserne. J var en gammel kammerat. J spurgte ikke ind til vidnets forsikringsmæssige baggrund ved ansættelsen, men han var bekendt hermed. Han går ud fra, at han i sin tid lagde til grund, at skaden skyldtes svigt i termostaten. Han har ingen erindring om, at han skulle have talt i telefon med D den 3. maj 2012.

F har supplerende forklaret blandt andet, at han ikke har været involveret i sagsbehandlingen vedrørende den konkrete skade. Det blev både telefonisk og på møder kommunikeret til B, at der ville blive udarbejdet en revisionsrapport. Han husker ikke præcist, hvornår A fik kendskab til, at sagen var blevet urigtigt behandlet. A bad om et møde med B, da K havde fundet andre fejl i sagsbehandlingen. De gik i gang med at undersøge tingsskader i løbet af efteråret 2013 og afsluttede revisionen vedrørende disse i marts eller april måned i 2014. Han rykkede I for et svar på anmodningen om suspension, men fik ikke noget svar. A havde fortsat et samarbejde med B i Norge og Sverige, og han forventede derfor, at I ville tage stilling til anmodningen. Hverken I eller B'S ansvarsforsikrings-selskab gjorde forældelse gældende, før der blev udtaget stævning.

G har forklaret blandt andet, at han er team leder i A og fagansvarlig for blandt andet bygningsskader. Han er forsikringsuddannet på forsikringsakademiet og eksamineret skadeskonsulent og har desuden 10 års relevant erfaring fra forsikringsbranchen. Han blev ansat i april 2013 i A, hvor han skulle håndtere skadebehandlingen af bygningsskader. Tidligere skadesager skulle dog færdiggøres af B. I januar 2014 påbegyndte han revisionen af tingsskader. Han kom med input til revisionsrapporten, men har ikke skrevet denne. Han gennemgik samtlige skadesager og fandt denne sag som en af de første. Han så et billede af

skadestedet, hvoraf fremgik, at væggen var blotlagt i forhold til undersiden af taget, og da han læste rapporten fra C, undrede han sig over, at der var givet dækningstilsagn i sagen, uden at forholdene var undersøgt nærmere. Han så, at spørgsmålet vedrørende dækningen havde været drøftet med D, og han undrede sig over svaret fra B, da også følgeskaden ville være undtaget i henhold til forsikringsbetingelserne. Undtagelsen i forsikringsbetingelserne vedrørende rørskader har ikke noget med frostskaaden at gøre. Frostskaader er en standard dækningsundtagelse for branchen. Undtagelsen fremgår blandt andet af forsikringsbetingelserne i pkt. 3.1.4.9, 3.1.4.10 og 3.2.5.1. Det var hans helt klare opfattelse, at der var sket fejlbehandling. Han gjorde i april 2014 blandt andet F og D opmærksom på fejlbehandlingen.

Procedure

Parterne har for landsretten i det væsentligste gentaget deres anbringender for byretten og har procederet i overensstemmelse hermed.

A har herudover vedrørende forældelse gjort gældende, at korrespondancen den 3. maj 2012 og skadesdirektør D's undladelse af at følge op herpå ikke kan anses for en retsvildfarelse, men derimod en faktisk, idet E bibragte D, der ikke som norsk skadesdirektør havde forudsætninger for bedømmelse af skadebehandling og praksis i relation til frostsprængningsskader efter dansk ret, den klare og urigtige opfattelse, at skaden var håndteret i fuld overensstemmelse med forsikringsbetingelserne og dansk forsikringspraksis, som A ønskede at følge, og at D derfor ikke ved korrespondancen den 3. maj 2012 blev bibragt en burde-viden om, at B's skadebehandling var ukorrekt set i forhold til forsikringsbetingelserne og dansk ankenævnspraksis, retspraksis og standarden for behandling af forsikringsskader. Det er endvidere gjort gældende, at A's adgang til B's notater i skadesystemet ikke ændrer på A's manglende viden eller burde-viden om skadens korrekte håndtering, idet vurderingen af, om skaden i sig selv var dækningsberettiget og i givet fald i hvilket omfang, i det hele var overladt til B. A's indsigt i de oplysninger, der fremgik af skadebehandlingssystemet, gav ikke og burde ikke have givet A mistanke om, at der fra B's/E's side var givet dækningstilsagn i strid med dansk forsikringspraksis. Dette skyldes, at A ikke havde forudsætninger for at foretage denne vurdering, når E samtidig ved sin telefoniske og

skriftlige angivelse til **A's** norske skadesdirektør, **D** af, at skaden var behandlet i overensstemmelse med betingelserne og dansk praksis bragte **D** i god tro i relation til rigtigheden af den foretagne sagsbehandling og skadebehandling. Forældelsen må derfor være suspenderet til 9. maj 2014, tidspunktet for revisionsrapporten, eller i hvert fald frem til efteråret 2013.

B har yderligere gjort gældende, at **E** behandlede og vurderede skadesagen i henhold til **A's** egne forsikringsbetingelser. Der er således ikke tale om en vurdering, der var baseret på danske lovregler, men på de aftalevilkår, i form af forsikringsbetingelserne, som **A** selv havde udarbejdet. Sammenfattende har **B** gjort gældende, at **A** i mere end 3 år forud for udtagelse af stævning har haft kendskab til de forhold, som danner grundlag for nærværende sagsanlæg, og der er følgelig indtrådt forældelse, jf. forældelseslovens § 2, stk. 3, og ligeledes § 3, stk. 2, hvis landsretten måtte finde, at forældelsesfristen i et eller andet omfang har været suspenderet i en kortere periode.

Landsrettens begrundelse og resultat

Landsretten lægger til grund, at forsikringsbetingelserne var udarbejdet af **A** og at alle de oplysninger, der lå til grund for **E's** skadebehandling, forelå i **A's** sagsbehandlingssystem den 3. maj 2012, hvor **D** der er direktør for **A** med ansvar for skadeområdet i Skandinavien, henvendte sig til **E** vedrørende berettigelsen af skadens dækning. Herefter og af de grunde byretten i øvrigt har anført, tiltræder landsretten, at **D** på dette tidspunkt burde have fået kendskab til **A's** eventuelle krav, og at der som følge heraf er indtrådt forældelse.

Landsretten stadfæster derfor byrettens dom.

A skal betale sagsomkostninger for landsretten til **B** med i alt 89.180 kr. Beløbet omfatter 1.680 kr. til dækning af udgifter til bevisførelse og 87.500 kr. til dækning af udgifter til advokatbistand ekskl. moms. Ved fastsættelsen af beløbet til dækning af udgifter til advokatbistand er der ud over sagens værdi taget hensyn til sagens omfang og varighed.

Th i k e n d e s f o r r e t:

Byrettens dom stadfæstes.

I sagsomkostninger for landsretten skal
, inden 14 dage betale 89.180 kr. til

A

B

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

(Sign.)

— — —
Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 29-06-2017

Karina Storm Jensen
Specialist